

Bréfabók bæjarfulltrúa 1856-1862

Aðfnr. 193, 4. hluti

Bréfabók bæjarfulltrúa 1859

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

www.borgarskjalasafn.is

Heimilt er að vitna í skjölin og skal þá geta uppruna þeirra.

Ljósmyndun þessara skjala var styrkt af Þjóðskjalasafni Íslands.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Datum

1859

N° 4

Til Bjarfjörðs
fr. feb.

Þeir hafið, herra kansliráit! afhent önnur til
árisunar úr bjarfjörði, rekning frá lífrala Rend-
rup, að upphæð 1² 2g 10/1, fyrir bætlyf handla
blátafi einstökum bjarfjörðum.

Við þekkam nú að vöru eigi reglar þess
seu yfirvaldinn hafa sett á brotaendi það kvæ-
an skuli þala kostnað fyrir bládukyfju og
til lökunarinnar á fjárbláðanum, því önnur hefir
ekker verið auglýst eða rektað um það efni, en
hinn vegar er það í alundli, að það sé lagt fyrir
af yfirvaldinni, að fjár. sem einnig er nokka eiti
legt, að fjárreigundur eigi sjálfir að endröggjalla
lyfþau og annan aukakostnað og gægi til að
lökna blátafi þessra, þó að tucita fjóðerinn liggja
úti fyrir fram borgum fyrir sjálf lyfju.

Samkvæmt þessu vart það, að á fundi
í dag að stundhuga álitu vor bjarfjörðum um
þann rekning er þér náðir um, að upphæð
þessur skyldi að vöru á vörum úr bjarfjörðum fyrir
fráum ^{og þessum þessum þessum} þessum fram til skyldinn vöru lögðu önnur
að þessu yfir, herra kansliráit! og bedja að
þess vildur þessur til um að fjárreigundur
er er lögja þessera hafa orðið aðvörðandi, endur
gildi, á mannbalsþingi í vör, ekki að vör
þessa

er þér náðir um, heldur einnig þá 1² 2g 10/1
er í sömu notum vörum á vörum úr
bjarfjörðum 25 sept. f. á! Jóni þannum
manni Arnarqni í Ofanleggi

Samtali 1² 4g 6/1

Til samna
þ.

N° 5

Skala þessum frá til. Mr. Fredriks þess
salin um þess bjarfjörðum þessum
yfirstandandi mánu. ad.

1859

Datum

N° 6.

Til
Borgarskipsting
5. febr.

Med heidrudu bræfi 31. j. m. hafid þeir herra Borselirad sent oss þegar fulltriu-
unum þu álitu bréf Skiptamtsins frá 29. m.
en í því bræfi astir Skiptamtsid skyr-
ingar af hendi yðar og þegar fulltriuanna
ámerandi þá keri frá þegar fulltriuanna,
yfindomara Jóni Petrussoni, 25. s. m.
er einnig fylgdi, og ber hann sig í þessari
keru upp undan kosningu þeirri í odd-
vita og varaoddvita þegar fulltriuanna þetta
ár, er framför 10. j. m., hverja kosningu
hann álitu í löglega, og beiðist þvi af
Skiptamtsinu, að það leggjti fyrir ný-
ja kosningu á formanni og varaformanni
þegar fulltriuanna í löglega samau áttidun-
fundi þeirra s. s. þv.

Ver höfum yfirvegað þetta mál
og rætt það med oss á fundi af nýju, því
þv var það rætt á fundi 22. j. m., er herra
Jón Petrusson þá hreifi þvi, og dröfðist
þessara sömu kosningu af nýju, en þvinn
dröf þvinn var þá hrundit med 4 atvika-
num gegn 2, og hefum við ^{oss} það segja upp
ílit vort um málið á þessa heid:

Eftir straungu formi þvinn það
í fljótum máli að virdast rættara, að vara-
oddvitiun, sem var 1858, hefi botid til
þessa ^{naft} fundar eftir nýjar, sem lögskipað er
um, að á honum sigi kosning oddvita og
varaoddvita að framfara, heldur en herra
skólakennari H. Kr. Fridriddson gjörð
það, þvinn sem að vinn þegar fulltriu starf
hann var að lögum á enda med lodum
árvins 1858, og þá einnig formaunstarf
hann. En med því er lídu meir, en 2 dagar
af nýja árinu, þvinn hann var lög-
lega endurkosiun til þegar fulltriu

nft á kjörþingi 2. f. m., er hann ferðist eðli
 undan að byggja þá kosningu, þá virðist
 myndast megar álitu svo, að réttur hans sem
 oddvita frá fyrra ári he fers að kalla fulltrú-
 ana á fund til kosninga á nýjum oddvita
 o. s. fr. hafi aldrei slitað og virðist svo, að fun-
 dinnu bótun hans he fundar, geti gjört
 fundinn, er þar á var byggdur, ólöglegur, eða
 án fjárlískrar fjáringar, og alls ómöglegt er á
 fundinum gjört, allra sít, þegar enginn
 fulltrúanna mótumli fundar haldi þessu
 þegar í stöð af stöðum á stöðum, en það
 gjört hvorki herra Jóns Þurston, né minna
 annar fulltrúanna, þess ber, að oss virðist,
 vel að geta hérvið, að kosning hvers vara-
 oddvita, sem er, hún er líka á enda, og þar
 störf og skyldur, er á komur hvíla, með
 lokum hvers árs, ef formatur hins næst-
 lídna árs, er genginn burt úr fulltrúanefnd-
 inni, eða er forfallatur, þá hefir varaoddvita-
 inn, en stöf eigi störf hans sé þá lóðit,
 rétt til, og er skilyrt að kalla fulltrúanna
 samman he fers að ljósa formann (og vara-
 formann fyrir hið byrjanda ár, en þegar
 að þessari kosningu komi í f. m., sem hefir
 reddir um, þá var formaturinn frá fyrra
 ári, en sem fyrri, í flóðri þessar fulltrúanna,
 hann var (og eigi forfallatur, einu (og sýndi
 sig, því hann bótad til fundarinnu gjöf-
 braka, eða án þess að skora um það á vara-
 oddvitann frá f. ári, og oss fjörum Th. John-
 sen, H. St. Johnsen, Jóni Guðmunds-
 syni og Jóni Þórðarsyni, gat því erri
 hlauðast hugur á, að hlýðnast herra H.
 Fr. Frídríkssyni að því, að gangast und-
 ir að Loma á þennan fund, því situr
 sem var vitrum allir, að erðert yrð þar
 löglegu gjört, eða á bveidit fyrir einumit
 hín lögskipada kosning á oddvita og vara-

oddeita fyrir byrjadar nýja ár varis afgengis á
 þerrum fyrsta fundi fulltríanna á árinu 1859

En þó að nú sé skodum allt um
 þat þatli líggja var, að eptir ströngu formi
 mundi þat hafa verið rétbara, að vara oddeit-
 inu frá þ. ári hefði bótad til fundarinn, heldur
 en þinn fyrri oddeiti, þá verda samt allir að
 jafna, að slíkur formbrestur sé mjög i veruleg-
 ur í hjálpu sér, eptir þvi, sem hér stóð á, og
 verð eum i verulegri (og fjóðingvarinnu) fyrir
 þat, að enginn fulltríanna hefði mótun-
 um gegn þerrum. Slíkur formbrestur, þó hann
 væri svo skodadur, var þvi gefin helth þi af
 milt og veruleg fjóðing, ef allt, sem gjörðist
 á þerrum fundi, 10. þ. m. skyldi verda í litid ó-
 löglegr og marðlaus, eins og herra þvi Pétur-
 sonur þvi fer fram á. Eum virdist, og, sem þar
 met varis dráttad að þinnu fyrirverandi formanni
 þvi "kastleggri", eða afgöllum í formanns stöf-
 um, sem hann sís, mundi vilja vera fundinn
 að. Og hvað þvi virdist, að Steiplan þi
 hafi eðri verið bitt að sam þvi, a þann
 ingu hans þi bejarfulltría, þá gat þi,
 þar sem engri þann eða mótunum hafi þann
 id þvi gegn þerru kossingum, en skóta-
 þannari herra H. Þ. Friðrikssonar þerru
 sonulegu hafi legðum þi bejarfulltría
 þvi notoriskri og vidur þannu um mest
 þar, aldrei verid að þvi, að ann þvi þerru
 þita þvi valdi, sem þi yfirvaldinu er þerru
 að í 12. gr. bejarstjórnarlaga þannu: að ógilda
 þannu hans fyrst, um þinn.

En þat, sem að voru í þi ridur
 þannu þinnu í þerru máli, og virdist þinnu
 aiga að ráða irotitum þerru, er þat að þvi þerru
 þinnu herra þvi Pétursson þerru þannu
 þannu í þannu þannu, sem og sogin, að get þerru
 þerru þannu þannu þannu þerru þannu
 þannu þannu þannu þannu þerru þannu

þetta: "Ad altis bejar fulltrúarnir, kærandi einn
 og aðrir, urðu á þat sáttir, ad selja fundinn
 10. januar þ. árs, eins og til hans var búið af
 herra H. Kr. Frídríkssyni. Hann lög bot
 svein fulltrúanna bara um kring milli þeirra
 hinu vanalega fundardæli, í vanalegu formi,
 þar allir hinir fulltrúarnir eru nafngreiddir
 undanundir, og þá mätumli herra Jóns Pét.
 ursson eðr þess fundar haldi á meium hátt,
 ad minsta kosti fyrir svo fjárr, ad herra H. Kr.
 Frídríksson virri meitt af sliðum mätumelum
 ad deiga, af hendu herra Jóns Péturssonar,
 ad hann færi á mati, eftir samkomulagi
 voru allra fjögur, er á fundi komu, frestod
 ad taka til fundarstarfa alls ad þeir þeirna,
 og þegar botsvæinn fulltrúanna var einn
 þáð leyti sendur upp í hús herra J. Péturssonar
 ar til ad fá svar á eða af um þat, hvoru
 hann geti komið á fundinum eður eigi - allir
 voru urðum ad álitu vist, ad hann hefði eðl
 ad sá ad komu - þá ferdi botsvæinn þat
 svar til baka, frá herra Jóni Péturssyni, ad
 hann hefði sá eðl, eða vildi eðl hreða
 sig á fundinum, í því tilviki, er þá var, og
 tilveður var þá reynslu baldvers.

Þar sem því hro Jón Pétursson
 í síðasta kafla kærskjalinn, svegir svo berlega
 ad því, ad hannum hafi verið meinað eða seðit
 ljósi með ad meyta réttar sinn til ad Eðlas odd-
 vital o. s. frv. á þessum fundi, þá vonum vér
 allir sjá, ad þetta er annaðhvort ranghæmt,
 eða byggt á hártogan einni eða misstærningi;
 hefði hann hreitt mätumelum skriflegum eða
 munulegum, fyrri hjálpum þessum fundi gegn
 lögmæt hans, af þessu ástæðum eða fyrirbárum,
 ad hann vill nú byggja á, en fundinn hefði
 all um þat bókkað þess mätumelum, eða
 eðl sinn þess ad meium, þá hefði herra Jón
 Pétursson ad viru hafi nokkru ástæðu til

ad kvarta yfir, at Loorningarriðti hjálfs hans hufsi þar með verid hallat, en nið virdist hann alls enga ástæðu at hafa til þessa, en þvi hann, i skat þess, at mótumala lögmæti fundarinn þegar i skat, einmitt, samþykktu hann i rann og rítti, eins og hann var bodatur, með þvi at heita at koma, og með þvi at vera eðri mitt, annað fyrir til undanferolu frá at koma, heldur en illt vidrit.

Með þvi þannig at samþykktu þann fyrsta ársfund þegar fulltrúanna, eins og hann var bodatur og samantallatur af herra skólalennara H. Kr. Fridriksyni, þá hufsi hann og þannig, at voru slíki, samþykktu þá Loorningu oddvita og varaoddvita þegar fulltrúanna, sem gjörðist, eins og lögskvedid er i þessum fyrsta fundi fulltrúanna i hinu niðbyggaða ári. Honum var gefinn formlegur kostur i, hvor, heitum hann vildi at mótumala lögmæti fundarhaldsins, eða meita ríttar síns at ljósa oddvita o. s. fr. hann gjörði hvorug, rítti hans hufsi þvi at engu verid hallat, en þvi hann hafsi síðar sét sig um hönd, þá verdu ver at ályfta, at slíkt ve nið um seisan, og at fetta úð af fyrir sig, eða þat, þvi at Loorningin réðist mátti eigi eptir hans gjör, eigi eðri at ríða úslitum i þessum máli, eða meigi gjöra Oddvita Loorningura 10. janúar þessa árs ógilda eða ólöglega.

Þat var og margt fleira af þegarstjórnum arðstjórnum, at gjörðist i þessum sama fulltrúafundi, eptir at Loorning þessi var afgegnin, ve hin ólögleg og ógilda, þá virdist oss og, at alls þitt, at á fundi þessum gjörðist, hljóti at versta með sama marki brenni, hafi hjálfs fundurinn þá upphafi verid ólöglega bodatur, og ve þervegna hjálfs ári jvildisdrar þjóttingar.

Til sannindamerkis um, at Loorning oddvita og varaoddvita fram þvi strax i upp

hafi fundarins 10. janúars þ. árs, og áttu en bók
 var hi annars starfa, leyfum ús oss, að leggja hær
 við útskrift af gjörðarboðs bejarfulltrianna,
 innihaldandi upphaf fundarins 10. janúars þ. árs

Jeg með undirskrifadum skjaladeunari
 H. M. Þridrissone jötu, að þegar jeg
 kallað bejarfulltriana saman hi fundar hinu
 10. þ. m., hugaði jeg ekkert úf í þot, að fulltrio-
 demni mitt þetta árit, eigi er á framhald af full-
 triondemni mínu árin 1854-1858, heldur væri jeg
 nýr fulltrio, enda styrktist jeg í þessu athugaslysi
 við ord þau, er vara oddvitiun hafi við mig
 ritt eptir Lórnungar fundinn hinu 3. þ. m., sem
 þau keldi þot hjálpsagð, að jeg sem fortrioð
 at undanförnu, kallað bejarfulltriana hi fund-
 ar í fyrsta skiptid þetta árit. En við að hug-
 sa um þetta mál, er jeg kominn, hi þeirrar
 samþingdar, að Lára árevars Jón Pétursson.
 er þu at öllu leyti fjárlidive á rökum byggð,
 og at þot var vara oddvitiun þerra málaflutu-
 ingsmóðs Jóns Guðmundsson, sem at rittu
 lagi átti at stefna bejarfulltrionum hi
 fundar í fyrsta skiptid þetta árit, og at at-
 gjörðis fulltrianna 10. dag janúar mánaðar
 þ. árs, þeta þu áttins hafi gildi, að allis full-
 trioner hefdu verid einhuga í þu, at tvo skipti
 vera, þu at forretodami mitt var á enda við
 árslokun, er jeg sleppi fulltrioastörfum þeim,
 er máu veru í hendur þu, er jeg var Lórnun
 fulltrio í byrjun ársins 1854, og þótt jeg nú
 væri endur Lórnun, átti jeg þess þu eigi at
 gegna neinum forskelasörfum; þu at at ödr-
 um Lórti hefði þu verid með Lórnunum hi
 bejarfulltrio, einnig Lórnun oddviti fulltrio-
 anna þetta árit. At ödr leyti átti þu þu mitt
 leyti engra endur Lórnungar á oddviti og vara-
 oddviti.

Stjálun er fylgdu endur sendast þu
 með.

1859

Datum

N° 7

Til
Ráðgjafi
Xétan
19. febr

Samkvæmt amtsbréfi H. f. m., er þér
herra Ráðsbráð! auglýst að þegar fulltrúum
med heidrun bréfi daginn eftir, var á fundi vor-
um 19. f. m. gengið til niðra Lössinga á odd-
vita (og varaoddvita, og áskildu þó 4 fulltrúum
in sér jafnfamb til batar, að vera þennan in-
skurd Skiptamtsins undir hlutadeigenda ráðherra.

Til oddvita var miðlað H. St.
Jónsson og eg, með 3 atkvæðum hvor eðdar,
og af því þegar þeirra löggiöfu ráðgjafi er eðri,
svara þessum að fara með Lössinga oddvita, en
at þeir hljóti jafnmörg atkvæð, né ákvæð mitt
um það, hvernig þó stuli að fara, þó væri minn
hluti þeirra 5 fulltrúanna (eg greiði eigi atkv.
þá um) á því máli, að hér alhi mittu við að
lafa hlutskeri ráða, lík og þegar 2 þegar full-
trúa hljóti jafn atkvæð. (þegar sk. tilsk. §. 10),
heldur væri réttast (og eðl. þegar) að fara hér
eftir fyrri máli alþingis tilskipunarinnar
§ 48 og 65, t. atv. (og láta aldrei ráða hér in-
skilum, og þar er þar að auki var með þessu
stóra atkvæði þegar fulltrúanna á beintinu
kosið upp aftur mitti atkvæði þess, er
jafnmörg hlutum atkvæðis, þó væri minn
hluti þegar fulltrúanna ferðarinnar að komast
að þessu niðurstöðu, að eg, sem eldi, heldur
en herra H. St. Jónsson, væri þannig ein-
ig á þessum stóra fundi 19. f. m. ritt §. 6.
inn oddviti þegar fulltrúanna fyrir þetta ár.

Jón Jónsson

N° 8

Til
Sama
5. Mars

Ath þessi heidrunu bréfi 28. f. m. hafit þér
herra Ráðsbráð! sent fulltrúum til álita
bréf frá Einar Svinnar Jónssonu hér á hönnu
áramt afskriflam af 2° til mális þess gjörðum
á lat og latar verðat vit við þús ^{þess} tilvaka, frá
28 apr 1857 og 17 maí f. á. Þar Einar Svinnar
þess á leit í sínu bréfi, at af því þessu þessu

Lötur spildaruar er honum hafi verið flúinn
 útlöslotar og til sagðar gegn ákveðnu áv-
 legu eftir gjaldi til bóvarjoda, sé innan um-
 merða spjalfrar kaupskadar lötarinnar, ut
 af honum verði litið ut greiða þrið ákveðna eftir
 gjald eftir lötar spildur frá byggi þ. árs,
 því þetta byggi hann samloaus þess. 17. Nov. 1786 & 85.

Med því ut votta þetta mál með oss á
 fundi, urðum vör bóvarfulltrúar ut fallast á,
 ut svo framfar þya sem þús Linnars smikkara
^{regndish} innan þessra mörða er afmáttaspjalfr
 kaupskadarlöta, og einn þat af lötum ^{þess}
 honum var útlösl 28 apr 1857 og 17. Nov. 1858
 1858 er honum vori nauðgn ut set, Kálqart,
 en um þetta hefir fulltrúar nefndin engi áreiðan
 leg skilríki i höndum sér, og verður þinn þvi ut
 þela ytri herra kaupskadarlöta ut þessa úr þvi-þvi
 þvi ut litta af Linnars smikkara eftir gjaldi eftir
 löta ut þessu leyfi, enda þótt hann hefir
 undir gengist þat, þvi vör verðum ut álita, ut
 þar sem löta lagast þat hefir þinnilast þessum
 er byggja vill á löta kaupskadar, enki ut einn
 löta undir þessu kaupskad og eftir gjald-
 laust, heldr einnig "ut þvi liti mögulegt önn-
 einnig "dálitit Kálqartskoti" þá eigi engi ut
 merra af þessum lagakynnum endum fyrir þau
 þessuingar sakir á þvi þvat lagin leyfa. En
 þinn þegar urðu fulltrúar vör ut vera á einni
 máli um þat, ut þessi þvi ut lötar löta
 spildaruar þvi er Linnars smikkara hefir þessu
 mál, regndish innan kaupskadar þat
 arinn er einn mörða, þvi góði laga leyfi
 með enga neðli þá til þessu spildaruar, með
 þvi Linnars og þess annars, góði ut einn ut
 þessu "dálitit Kálqartskoti" ut þvi þessu
 vör þara, og þat þann spjalfr og bygg-

1859

Dobru

— ungarspöding, hefur álitet laetna ^(horname) ^(þessa) ^(þess)
 var útúöld ^(þessa) ^(þess) 28. apr 1857, myndi byt
 kálgarðs stöð. Þléi af líti, at þat er
 umfangur af þessari laetar spúddum. Sem full-
 þruarasi fenum, á skóla líi at letta þina
 á kvæða yfirgjeldi frá byrgum þ. árs og
 framgættis, en þar umti, alla sígi af laeta
^(þessa) ^(þess) er lívarí smíllara var útúöld
 17. maí þ. á. þeldu álitum ver at þam
 sigi annat doort at greiða yfir þama um
 sem fyrri 1. 68/ árlega, sum og frá upp þafi
 var áskilit, eta at þam at óðran norð.
 aprali sír skriflega og afhendi af þr þegar
 Skjónnum þessa lat.

Þessu frá þessari smíllara endr sendist

19

Til
Sanna
1. D.

Samkvæmt því sem skrifað var á fundi í dag
 og ver urðum, allis fulltrúi ar úir, áskilið um
 lýftum ver ar at beita yfir, þessu þauvalisat.
 at mola gáungar fyrir, at sem fyrir verð.
 mola þess sír ng þúsabgging eða ^(þessa) ^(þess)
 veitbot, sem byggð hefir verit úr meir eða þessu
 annan lögr agrarumdomis kaupstadaris, síðan
 um lax febr máí þ. á, og lögrskip at er at greiða
 af laetar tall líi þegar sjóts, og at þer gjört svo
 vel at senda oss skýrslu þar yfir átt en byrgu
 verit mörjófunum útyaldum á þegar þia
 fyrir þetta ár sem mi skenit yfir.

110.

Til
Sanna
1. D.

Af þegar veiningi þessu fyrir 1858 sem er
 framlagð, illam líi lýnis í þegar þings
 Skapum, en þó ái þalgisajala, þafa meum
 vortit þess þess erisari, at ársleigan af
 mela þúsatum og illar þofeyartimeu fyrir
 þer ár er þar lífport. ^(þessa) ^(þess) 116/48/ og 13. 48/

Datum

1857

i stad heim ar á Maertun ársleifi, ved upptæð 18. Apr
1857: 19° 16° og 22°, og leyfam sér að veð
atlygli yðvarl að þerra og bældert yðvarrar góðu
til hlutunar um að það verði leiddt sem fyrst
af gvalðkera

En jafnframt þerra kom fulltrúanum
áraut, að búa yð þerra Kunnali rátt! að
slutart til um, á höndandi þegar sjóðs rælu
ingans framangis

1° Að mest þegar veingunum fyrir hönd á
verdi fram lagðar afskriftir (sjálf sagt á kortnar
þegar sjóðs) af öllum þeim fylgissjóðum við reikna
inginn er ekki þafa gengit fyrir fram í degnum
þondo þegar fulltrúanna, eða svo f. d. einn stak
legir veingingar og útgjalda Skipunar, eða
eru vitterungar fyrir fast á dættu útgjalda,
á öllumum, en þó einn af afskriftir af þeim
fylgissjóðum er á höndu útshandaendi skuldar
þegar sjóðsins

2° Að þegar veingurum sjálfs verði árlaga
auglykt á þreuti, að minsta korti þálfa missin
eðtir að hann er saminn, svo að f. d. allar
þegar þeir geti verit bænir að kinnu a sér
þfar þag þegar sjóðsins fyrir mest auðlidit
ar, átt sa þinni sé liðit, innu þerra
tögin gefa þeim þag á að þerra þag þerra
þeldr er "á öllumum" fyrir árit mest á eptir
eða ein þó átridi þerra, eða þá mit þinn-
muna sem á þerra er þaggt.

Þil
Samu
18.

1857

A fundi í dag varð, splis sem komu
lagi milli fulltrúanna, þerra þess-
madr Þr. Johnsen fyrir þar, að þafa
á hendi um sjón með þegar veingum
þerra þerra yfirsýndandi mánuð.

samskipti til meina rita, fyrir i dagum - Septbr. ^{Julius} af
 þess frægtu ólaga sem komit er á allan þorra þó
 þá að greita gjöld sín ekki fyrir þessum i ó-
 kúna, og i þessu lagi hafa til þess, at engi vegi
 er til at hafa fram nennu þáttinnu verk sem vinna
 þarf i þógarinu, þarfi, fyrir i fjórta lagi i Septbr.
 og Octobr mánaða, ef ellet er til vinnulanna
 fjórir i þógar sjótt, ^{fyrir um fjórtíu} þá þar með ytri þógarinn all-
 vinna allbat því þógarinn þógarinn þógarinn
 ef helstu verkunum ytri aflok fyrir slátt, þá
 átti at sum fjórir þátt samant er búið lengri
 dagar, þá i þógarinu vinnumur yfir þógarinn at hafa,
 og þá kemur vól á morgun til vinnu með veyari
 þógarinn, - þegar all þessa er gott, þá verður agl-
 slátt, at eigi verður er óslátt at hafa ekki
 þá fyrir til þess nauðgælu og þar þá hvern
 útgálda, heldur ma þógarinn bítu marg þáldan
 skada af þógarinn ef þógarinn er þógarinn at
 standast verkunum um þógarinn sem þógarinn
 verður, má þá bók af þógarinn lýst og með
 minnum þógarinn.

En i meina þetta fyrir komur lag helið
 á þógarinn um ággá ^{þógarinn} slátt yfir at þógarinn
 at hvern, at þógarinn eigi þógarinn man
 þógarinn heldur en i þógarinn og vera þógarinn
 þógarinn nauðgælu hvern, en þógarinn heldur þógarinn
 og þógarinn ^{þógarinn} þógarinn almannaþógarinn og þógarinn
 engra helji þógarinn i þógarinn fyrir eplið vand
 þógarinn lítið af þógarinn ári, þá gefur at skilja
 at þógarinn som þógarinn þógarinn árlaga at þógarinn
 yfir þógarinn frá þógarinn og þógarinn i þógarinn.
 At þógarinn árlaga ^{þógarinn} þógarinn ^{þógarinn} þógarinn
 og yfir þógarinn á þógarinn i þógarinn verður at
 verða ein þógarinn á þógarinn niðri at þógarinn
 þógarinn þógarinn og þógarinn ^{þógarinn} þógarinn
 þógarinn þógarinn þógarinn i þógarinn at þógarinn
 þógarinn þógarinn i eitt þógarinn fyrir allt at
 minna þógarinn þógarinn, gegn árlagan lagunum
 og ef á þógarinn at þógarinn verður i þógarinn þógarinn
 af þógarinn þógarinn; og verður eigi skot-

hermann breifari, og heldur ni heldur at bregða
skilmálanum að öðru leyti, þá þú sem
býarskrárin þú upphafið shall uppa,
nema at þú einu er hin áminnta uppa-
stunga steptambriur fer fram, er öðr at vora
leyti finnum áskodu til at fullark á.

Ög þannan ni þjórnun, enda þótt þú
hafi breift þessum ymru ^{áttu} bregðingur uppa stungu-
um, yðrir þótt egi at neina beina skilgæði
því at salan á heitum háman megi fara þann
eftir þú sem býarskrárin hefir lagt til og
steptambriur verðit seinnig at þafa studdi,
þá viljum vér heða yðr, herri Haukelisat
at hlutast til um at þerran þú um vort
ni sem fyrst ségt mit i þóþilega velli
vör hluti, frá 2-2 1/2 aprílvollum, eða 3000
viltum og viljum vér stunga uppa, at þú
því falltraunum og sé þvadolir til at var
verðaddeir þann stípti, sem og seinnig at yfir
þennari herri B Gunnlaugson si he þú
at nota sundrullina á þorðant býar
spóts, og at þér, at þú þú á þvæðit
og auglýst, mið nequm þvír vora uppa
þvæðit á þerrum hállum mit nequm
þvír vora þannig, at salan geti átt eir
stat ekki dætar um 14-16 maí þ. á. þar
þú leyttum ver oss at áskilja, at þá at þú
og segja álit vort um solumskilmálanum og
átt þér si framlagðir til yfir líta þvír
þá er vort þú kaupadonna.

Allyskham skulum vér lengju þér
vort þú álit vort þú annat heitvort
þvæðit frá 14. þ. mán. á þvæðandi skil
þvæðandi, at vér álitam nittast, eða
þú sem ni er þvæðandi, at þú si upphafið
díl þvæðit, þvír eitt at þel þarðaga 1860, mit
þvæðit vana legg þvæðit skilmálanum þvír þannum býarskrárin
og at upphafið þú fram egi þvæðit eir þvæðit

þvæðandi
díl þvæðit
þvæðit

Til
býjarfogelans
Býpril

15
Með heitnuðu bréfi, þ. m. hafit
þjer herra Cancellarinn, sem oss notarial-
afskrift af afsalubrési prestsins til Helga-
fells þynis jörðunni Alidarkúsum með
þjálfingunni Annonaustum, til Reykja-
víkur, og hafit þjer gagnframt listuð álitu-
vitar, og hafit þjer gagnframt listuð álitu-
fulltrúanna um það, hvort eigi átti að
tilkyrma leigulíða Alidarkúsum anna
þessi eigundaþreifti, sem þannig eru ortin
á eigninni, hvort eigi átti að úlgefa til
hennar niðtt byggingarbréf eta breyta
henni þynna, er hún þynni að hafu í
hvördum, eta að minnasta kosti að þá
það til sýnis og nita á þau eigunda-
þreiftin, hvornig þaga eigi framvegis
hennu á kvætna eþri gjaldi ís býjarþótt
til Helgafells prestsins, og hvort eiginnum
mega greiða það eþri meðalverði allra
meðalverða í ventlagsetþrúnni.

Eþri að þjer höfum þessu mál
þetta til yfirsegunnar og ummættu á
þundi, vertur samþuga álit vort þar
um á þessa lúð

Þjer þjáunum hvort þi hilefri þje sjött
til þess að breyta þennu byggingarþreift-
annum, er hennar niðverandi afi þessu
leigulíðu, eþri þri Elini Þorsteinsdottur
þer þynis þjétri jörðeign þá hennu
þynna eiganda. Hinnvegar virtist oss

1859

sjálfsgætt, að henni egi tilkynnt sem fyrst
eiganda skiptis, og að hún selji frum til
sýnis byggingarbrjef sitt, og til þess að
rita á það þessa breglingu eigendanna,
sem hjer er ortin; svo að hún geti undan-
farslulaus og í rjettum tíma greitt hjer
ákvætra eptiggjald álega í bejarsjóð.

Að því er vitvinnur eptiggjaldsinn
framvegis til Helgafellsprestsins í bejar-
sjóðs, þá verðum vjer að álitu það rjett-
göldit eptri verðlagastkrár metalverðs á
hverj, svo frum álega sem kongsbjefit

febr 1835 ekki áskilur hjer ákvætra
og vatta 30 fiska eptiggjald í meirni
hittakinn landausalegsind, Hagun ley-
ast áttum vjer verð fyrir bejarsjóð að
greiða gjald þetta álega í þerringum
eun hverjum þeim lausa kaupmanni,
er hjeran sigli álega til Styttkistholms
gegn skriflegri skuldbindingu hans í
tvennu lagi um að greiða prestinum
til Helgafella semu rjpphad þegar verður
kennur, og að prestinum þje þá send
áttum þá skuldbinding.

Að öðru leyti þinnum vjer eigi
í þessum svipum til efri til, að þrifa
mennum uppástungum eða tilögum um
breytta tilhögun á þessari nýju eigu
bejarins, eistum af því öllu þess þor-
ar er það til fyrirstöðu, að hún er um

byggð á eldri gjörtum bót bójar stjórnun^{innar} og bygg-
 -ingas nefndarinnar, og á vaktstofun og samþykkt
 hággfirvaldrius, þá verður vir á líta bót spálfa
 fyrir skaminn, at því þerra fyrir hugdu sigju
 hvararót smerliv, ofir hófud ad bala, og ein^{soheulit} þerra
 sigju úlmölingu ad húsbygggingar frá 23. þ. máí
 ekki at einn miot þenfluga, og eftir þar til ofarfa
 med ekki mæri ~~þetta~~ á góttum hús arto dan
 heldr en enfa er ordin hús i bonum, heldr
 einnig skadlega bóti fyrir borin yfir hófud ad
 hala og fyrir þá eurtöku hús eigendur sem
 þessur nýja bygggingar, með fram samman verða
 Vallarstoti, tilgata at þreppa at i svo mörku
 og verulegu helli og víra hús eignir þeirra
 ekki allhilit i verði.

Þús er engi þurfa orðin ein á góttum og þenk-
 -ugum húsastæðum, ~~þar sem þú ert svo gótt hús~~
 -stæði má þá i þunum syðri hluta Laugar götu fyrir
 samman Þisskapsstofuna nýju; 3 da 4 hús stæði
 fyrir verðan þina verðari húsarad i Kerkju gatu,
 -stoti, og jafn mörku hús stæði eftir fleiri Ingófs
 -brekku samt af hús. Einarr smykkara Jóns sonar;
 -stæðum svo mörku og góð hús stæði standa
 opin þunum er vill á spálfa kaupstada bót
 minn, þá er sáttur lega ofarft at láta hús bygg-
 -gundr þá hús stæði. þessu hús á eurtuvelli er
 svo margfalt þagi getr af stæði.

Þú fyrir hugdu húsarad deustr eftir Velling
 -un og verðr oann flýgja lega ^{og angþingilis} þat mótels þaga
 ekki at einn fyrir þina einstaka, hús eigendur
 at norðan verða i stotunum, og verðari hús a-
 -röðinni á Austurvelli, með þessu þ. d. þ. hús laptad
 hús i þerrari nýju syðri ^{þessu} vaktstaka bóti
 þessum þessu og dólaryl nýg sero, frá þunum
 N. a Austurvelli, N. i Vallarstoti (Þessu þessu
 hús sem var, og frá N. 8 og N. 10, og einnig N. 9
 Ces þessu góðu dular bregt i i bótar hús) á Austurvelli.

(Marginal note in a different hand)
 gata
 arinn.

1859

A 24

Af Hálfa Reykjavísborgar, sem nú er ortum
 eigandi jarðarinnar Alþartúsa með hjáleig-
 unni Stramaustum samþykkið, að þetta bygg-
 ingarbréf fyrir jörðunni með hennar 2 rei-
 gildum, haldið í öllum greinum, á meðan
 er stjórnið Elin Thorstensen lifir, og vill áhrifar-
 innar njóta og jörðunni forvaranlega við-
 haldur, að því einu breyttu, að hún áskilda
 jarðarafgjald niú vettir í hörtum fiskei
 ber að greita borgarjót eftir hartfiskevanti samt-
 lagsstærðarinnar í hvers ár fardögum.

Óskilnað
 Borgarstjórn
 arinnar á
 Byggings-
 bréfprentun
 í Hólgaðelli,
 12. febr. 1859,
 fyrir jörðun-
 nni Alþartúsa
 með hjáleigun
 væntum til
 til landlökun
 J. Thorstensen
 25. maí 1859

N° 25

Það varð að álitum með oss undirskrifutum borgar-
 fulltrúum á borgarstjórnarfundum hjó útúr, herra can-
 celliráð G. Þ. m., - en því álitu voruð þeir eigi með-
 fallinn, þótt svo samdið með yður og oss, að fell-
 tókarnir settu það mál í breiðingun af þeirra
 hálfu, - að skoma á gang af nýju málaförum
 um að fá ötrum naturverði við blett hjér í bænum

Til
 Borgarstjórn-
 arinnar
 (nu vaxandi)
 23. júlí.

Eins og yður herra Cancelliráð er skunnugt, var
 þessu máli fyrst breiðt á borgarstjórnarfundum und-
 ir árslokum 1856, sápsprandi og áætlunum yfir útgjöld
 Reykjavísborgar 1857. var undirbúin og samir. Bor-
 garstjórnin öll var þá einhuga á því máli, að
 fjölga þyrfti einum naturverði, svo að þeir væru
 framvegis 2 hjér í bænum, og var þar áætlad
 til launa handa nýjum naturverði, frá 1. okt.
 til 31. des 1857, 50 rdt. Skiptarnstítt vildi eigi sam-
 þykki þessa útgjaldugneis áætlunarinnar, held-
 ur felldi það hana, eindeins af þeirri ástæðu, að
 borgarstjórnin hefði eigi farið min röt fyrir maud-
 gun á 2 naturverðum, og engu áætlun um, hvers-
 u þeir ættu að skipta með sjer varðgjörnum
 um bænum og ötrum störfum þeim, er naturverði
 hefði á hendi.

Datum

1857

Þegar fulltrúarnir hveifðu þá aptur þessu máli á mið í brífi til yðar, herra Cancelliráðs! 23. novbr 1857, þattu þeir þar, að eger allum, full og ljós rita þyri, hve brýn maun sýn væri á þvi, að hjer yðri settur sem þyrt annar ngr naturvöndur, aut þess, sem nú væri; var jafnframt í þvi brífi bent til, hvernig hagar leyist mundi vera, að skipta höfðingjunum um þejum milli tveggja naturvanda, hvenar þar attu að þyja og enda á hinum jmsu hinum árens, og var þess lates þarit á leið í brífinu, að skiptamtmaður vildi leyfa, að ngr naturvöndur yðri settur hjer í þann um frá ársbyrgun 1858 met 200 rdl launum ái lega.

Í brífi 14. des. 1857, er þjer, herra Cancelliráðs þunngjörnt oss í brífi yðru 15. s. m skordatist skiptamtmaðurinn uneldur, að samþykja þessa uppástungu, einnum veyna þess, að hana þyfti að vera unndir samþykki dómamálaráðherrans, samt. þegar stjórntilise. 27. novbr 1846 § 24; taldi skiptamtut í þessu brífi sínu jms önnur vantrætt á, að uppástungan yðri samþykki, end og brífið sjálft sýni, og þegar fulltrúarnir hafu þessit upp aptur, og þar áistatur í mihi í brífi til yðar, herra! T. sept. f. a., og þil um eger þvi yður í þessu brífi voru, að leita samþykki dómamálaráðherrans á máli.

En þegar til áttu að tana ut frá þessu framgang, þenti þar vit ut sinni, að skiptamtmaðurinn í brífi 6. novbr f. a., er þjer

1859

Sabun

bera oss með brjefi 19. s. m., gjörts enn í þessum
at hugaðerndir, ahverandi þau, er eger fórum
fram, um málið í brjefi voru 7. sept. f. a., og
þess þó í þessum uppástættum, er mundu mega
verta til þess, að betu er þess vandrætti um
natur þjer í þessum, er eger hóflum eger-
kvartad, og var sí uppástættum verulegub,
að lögregluþjófmanns yrtu skyldadur til, að
skiptast á um, að ganga vandrættum um
þessum frá 9-12 á hveju kveldi, -
þegar þessar at hugaðerndir og uppástættum
stiptamtsins voru kommar til álitu vor
þegar fulltrúanna, evróðum eger þessum með
brjefi til yðar, herra Cancellarát! 22. s. m.
á þá leið, að eger gatum engar vegir
fallist á þar, eta álitu, að með þessum uppá-
stættum, þó þessum yrtu þessum, yrtu
að meiru verulegu blett er þessum mauneyri,
sem var á, að þá þjer annan naturvort
til í þessum; þessum vildum eger eger
setja oss í máti, að þar varu reyndar,
veturum, sem þá þó í hönd 1858-59, er
þó þá veri ortu um þessum að leiða sum-
þessum skjótturinnar á þessum vortu, þessum
er þessum veturum, er eger áskildum oss
gjett til þess, að þessum eger að þessum
uppástættum vorri þessum í þessum þessum.

Eger þessum þó þessum mauneyri
til, að setja þessum máli í þessum að
nigra, og þá þó þessum, sem eger vort
er þó máli vortu, að þá þessum uppá-
stættum stiptamtsins um kveldgöngu
lögregluþjófmanns um þessum, er þessum
er er þess að gata, að þessum ávörðunlegi
naturvortu, sem nú er, gamslæt og þessum
á þá egi, og vortu, ef til vilt, þegar
þessum vortu þá starfa þessum, er að
er þessum eger naturvortu, er var settu, - og var

myg þagalegt, ef svo ferir - gafi egi þess mitt þing
ingu af því, að vera í samvinnu með honum
því um þess, um og var þess frá í þess
þegarfullbrinna 27. nóvbr. 1857.

Af þessan skrifutum ástæðum, og með
skynskotum til hinna ákunnata þessara vora
til yfar, herra Cancellarar; um þessa mátt,
ítrekum vör þessum ástæðum vora til yfar
í þessum 7. sept. s. a., at þess, þess þess
og þess sendur áll þess þess vör um mátt
í þess með næstu þess þess þess þess
þess þess máttarástæðum til þess, at
þess máttarástæðum, at þess, þess þess er,
þess þess þess í þessum frá þessum
næsta átt með 200 ritum dala laun-
um ástæðum.

N° 20.

Til
Þessan skrifutum
(átt þessum
yfir þess
þessan skrifutum)
22. sept. 59

Með þessum skrifutum 27. júní s. árs, þess herra þess
og 30. ágst. nótt á þessum þess þess þess þess
þessum til ástæðum (þess þess þess þess) frá 5 þessum
þessan frá Snorra þessum í þessum 10 þessum
— Jóhannari sníkara þessum — 23—
— Ljardri þessum í þessum — 24—
— Einari Magnússyni í þessum — 30—
— frá þessum þessum í þessum 11 þessum
Ug þessum þessum og rött þessum um þessum
þessum með átt á þessum, og þessum frá ástæðum vora
um þessum á þessum leit

Engi þessum þessum, at vora ástæðum þessum til
þessum þessum rött þessum um þessum þessum
þessum þessum rött þessum er gefi þessum til at þessum
þessum þessum þessum þessum þessum (þessum þessum þessum)
þessum þessum þessum þessum þessum, í þessum þessum
þessum þessum þessum ástæðum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum um þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum þessum þessum

1857

Dátungu

að leggja állum til skynis þeim lagaákvæða sem
 eftir undanengna auglýsingu, þá fámurt ~~er~~
 þá sítu á stöðu hli að ^{veita} þessum ~~um~~
 uppiu meina á þá með linnu í fríum á kvæða
 gjöldin og verð þetta einu að eiga heima um
 Jóhannur, svikara Þorsson þá ~~er~~ hann þá
 vör ^{okk} ^{þinnu} ~~þessum~~ ~~um~~ þá legti ~~um~~ þessum
 umu lá til skynis, þá þá er sumuþ um
 efnað og ástötur þessum og arðarna
 þáta ávinnu þinn þessum klata þessum á
 og þessum þessum, að honum verð alla eigi í
 netum þessum verð aðra gjört vörara úl
 svar til allra þessum og veitar þessum er þessum
 Orð, um og honum me var gjört, að
 þessum ástötum. Þá þá, me me me
 verð þessum hli á stöðu hli að lina á
 þessum hli þessum þessum þessum
 þessum í þessum, þessum þessum er
 þessum um þessum hann verð uppiu
 umu lagaákvæða þessum, þá að verð
 er hann orðinu nokkuð ástötum
 og þessum, ^{okk} ^{þinnu} ~~þessum~~ ~~um~~ þá þessum
 um arðliti; en þá þá um þessum hann er
 í öllum þessum, og þá þessum netum á
 þessum ástötum er dregit hli þessum þessum
 verð verð me þessum, og þá þá þessum,
 þessum þessum þessum verð eigi þessum
 þessum að þá þá þessum þessum er
 me gjört, þá me þessum verðlega ástötum
 þessum um þessum, er þessum um, um
 þessum.

J. Gudm. Þ. Jóhannur Þor Þorsson H. N. Fr.

N° 27

Með þessum bréfi, dagsettu í gær, á arnt
 3 þessum þessum þessum þessum og
 þessum þessum, eftir þá þessum þessum

Til
 Dómkirkju
 prestsins
 í Reyk
 26 Oct

hefur afsagt yður skriflega, að hafa annan messu-
 þjónustarfa á hendi en að "svara prestinum",
 en þess undan að vita messusöngnum
 forstöðu, og eftir það þjer hafit forgefurs
 leitad stýpt arntains kikkutunur, til að for-
 söngvari þengist í dóm þirkjuna, þannat
 til ef orgelit þemur aptur í gang, einu
 ytur til vor undir skrifpatra þajarstjórn-
 enda í Reykjavíru og þengistjóra í Sel-
 tjarnarnestreyppi sem oddvita Reykjavíkur-
 prestakalla söknarmanna, og ostad þess
 af oss og vonad, að fyrir vor kikkelli ytu
 einhver samstaki gjört í söfnuðinum
 eða ráðstafun til að afstíra þeim vand-
 æðum, sem gati klotist af því horfi,
 sem þetta mál (forstöðuleysið fyrir messu-
 söngnum) er nú í.

Þjer, sem þjer ritum undir nups vor,
 höfum átt fund með oss í dag um þetta
 mál og rætt það iðtarlega, og leyfum oss
 nú samkvamt þurri niðurstöðu, er er
 einhuga komumst að, að svara þessu
 málefni ytar, háseruverðugi herra, sem
 fylgir:

Þjer verðum sem forstöðumenn legg-
 ja sveitanna í Reykjavíkur-sökn, að
 þess undan því, að spera í þetta mál,
 af því er getum eigi betur sjó, en að
 það sje oss sem sveitarforstjórnun vilt-
 stómandi, og það því þemur sem er,
 eftir því, sem annarsstaðar þjer á landi

almennu tilkall, at því oss er þannuþ,
 verðum at álíta, at sáttmálagættinum, hver-
 junn sem er, standi þat mest at stjórnu og
 stjórnu eina forsjónuvaru eina og t. d. með
 hjálparu, og eja verðum at vora, at yður,
 herra, sem sáttmálagætti þessu sáttmálagætti,
 vinnist þat einnig þjer, þó at þat dýgilt
 oss eigi, at eina og nú er þannu almennu
 afskipta- og hluttekningu sáttmálagætti
 arinu í messu-söngnum, sáttmálagætti eina
 mörg á undan yngri Orgelspila, þannu
 þjer at verða nokkurt meiri erfidleikar á
 þessu, heldur en annarsstadar en til sveit-
 anna, þjer oss þó á þannu lögunu líta-
 inði til, at nokkurt andannara yrdi þjer
 at stjórnu forsjónuvaru þjer þat, at bætur
 sveitinnar hafa lagt þannu, og eru þeisar
 á at halda því áfram þannu, 20 ról
 þeisinn áreyu þjer þannu starfu. Og
 þar sem sáttmálagætti, sem sáttmálagætti mest
 á undan þjer sáttmálagætti Eyreksyrju, gjörts
 sáttmálagætti, at veita messu-söngnum for-
 stötu, þannu sem þess þjer vid, þá á-
 litum eja stjórnu, at segja ni þjer Ey-
 reksinn lausan frá þessu starfu, in
 því þannu þjer undan at gegna þannu
 tveggja, en veita þannu annara þeis
 manni, er þjer herra gætt ni umnið
 til at vera forsjónuvara.

En þó at eja þannu sem sveitar-
 forstjórar þinnu oss skylt at þarast undan

Dátum

þessari afskriftum af þessu máli, verðum
 vjer að telja við, samsvandi skotum
 sjálfrá vor sem með limna safnastarins
 á málinu, at hver og einn af meðlim-
 um hand, sepi sig fíðan til, at aðstoða
 yður, herra, sem heidradur og afhaldur
 sóttarprest voru, á allan veg til þess, at
 málefni þessu verði komið í sem best
 hof, og sem fljótast. —

Því fylgiskjalin með yður heidradu
 brjefi, stýðarmatsbrjefit og brjef Jóns Ey-
 ríkssonar endursendað.

N° 28

Til þegar-
 foyetans
 22/1159

Út af sorgleyu þráfalli kaupmanns
 og þegarfulltrúa þorsteins Jónssonar
 20. p. m., og þar at hann var þess-
 farrit meðlimur fátækra neyðarinn-
 ar af hendi þegarfulltrúanna, fram-
 fór á fundi þessu í dag, samsvandi
 þegarstjórnarreyðug. 18. gr. þessu er
 einum fulltrúanna, til þess í hans skot
 at ganga inn í fátækra neyðarinnu, en
 at eina til bráðabirgða fram yfir mestu
 árslotu, eða þar til þessu er þess, sem
 þá liggja fyrir á 2 nýjum þegarfull-
 trúum veru afgeringar.

Fyrir þessari þessu er skotni á
 fundinum kaupmannur og þegarfull-
 trúu St. St. Jónsdóttur með 4 atkv. gegn
 1 (sjálfs hana), og þessu er mjög skyld, at

1850

Datum

Skýra herroa bæjarfogedans frá þessari
þömsingu Hafslaus

N° 29

Til
samna
s. d.

É fundi bæjarfulltríanna í dag
samdið svo, að eg hefði á hendi umráðin
með bæjarverkunum til næstu árslokka,
hvat eg sjer með h'di herroa bæjarfoged-
anum.

N° 30

Til
samna
3. des.
59

Á því þat leitar beint af 7. gr. í
reglug. 26. nov. 1846, að um byrjun næstu
árs vertur að kjósa nýjan bæjarfulltrúa
úr flokki borgaranna í stað kaupmanns
heitins Th. Johannsens, og sjer þau næst-
komandi 4 ár, er hann áttu eptir af lög-
ákvæðnum þínum, til að hafa þau störf
á hendi, þá virtist fulltrúunum sjett-
ast á fundi, er þeir áttu með sjer í dag,
aþ ganga til kosningar á einum úr
sínum flokki, samt. 9. gr. reglug., til
þess að vera hinum 3 kjörshjóri við þær
kosningar, og var til þess kosum með
athvöðuffjölda skólaakunnari og bæjarfull-
trúi Th. Kr. Fridriksson; hef eg ekki við
að tilhyrma þetta herroa bæjarfogedannum.

N° 31

Til bæj
artjalðker-
ans
s. d.

Eptir þar að lütandi tilmalum hafu
bæjarfulltríarnir mið selt, Guðbrandi
Guðmásyni í Þrennu vagnhest bæjar-
ins sjer 16 rd. Jafnframt og eg skýri

Datum

1859

eftur frá þessu, herra gjaldmari, svo að þjer
gebit talit þessa 16 rdl meðal övissra þerja
í reikningi þegarins fyrir þ. a., skal eg
geta þess, að þjatur Guðbrandur tenur þar
upphaf undir sjálfum þjer uppi aðgjörð
á Bararastignum, um þessa 70 rdl, sum
þann þegar hefur þengit ávísata í þró
skyni, svo að litgjöldin til þessur aðgjörð-
ar verða þannig samtals 80 rdl. —

N° 32

Til
þegarþogebund
3. des. 59

Mér heitruðu brjefi 28. þ. m. hefur herra
þegarþogebund send fulltrúumum áttum
frá þáttakrannefndinni, yfir þau litgjöld,
sem áttuð er að þessu handa þessum öm-
um þegarins vit næst. ár 1860, og segir
þar í, að þat sje, að þáðregnum átt-
utum þessum sjóðsins fyrir hit samnað,
810 rdl 24. —

Þegar vjer ræddum þetta mál með
oss á þessu í dag, varð oss brátt ljóst,
að þessi upphaf, sem þannig átti að þessu
áð þann um í áttum yfir þegaritgjöld-
in næsta ár til niðurgjöfunar handa
þessum mönnum er sem næst 80 rdl
meiri heldur en var 1859. Eftir þró
oss eru alveg áttum þau áttin, er gjör-
naundýrlegt, að þessu þannig þegaritgjöld-
in til þáttakra, þá virtist nauðsynlegt,
áttur en fulltrúumir þessu fullt sam-
þessu kilt á, að þannu þessu upphaf til

1859

miðurgjöfnunar, að leitast veri frá fátækra
nefndinni allra hjer að leitandi nauð-
synlegra skýrslna og upplýsinga, eins þunn
um það fremmt;

1^a tölur, mælags upphæð, aldur og annað
ástand hinna fátæku útsaga sveitar-
innar 1860

2^a hvað mikið verði afganga í fátækra
sjótti í veröldum gjaldkeru við hin næstu
árslok

3^a Á rökum byggja áætlun um það, hve
mikið mátti telja upp á, að ytri fátækra
sjóðnum endurgjaldit hið næsta ár 1860,
af því hje, sem þaðan hefur verið lagt
fram, bæti þetta ár og næstundanfari,
til bráðabýrgjar handa utansveitar þessa
mánaðar o. fl.

Hjer að leitandi skýrslna og upplýsinga
viljum vjer biðja herra bójarfogedunnar, að
leita hjá fátækranefndinni og með deila
oss, áður en áætlun yfir útgjöld bójarinnar
næsta ár verður nú fullgjört undir árs-
lokun, og að því er áhræris upplýsingarn-
ar undir tölum 2. og 3. virkist, eins þunn nauð-
synleg, eins og nú er þunnid, að hlutast
verði til um, að fátækra sjóts reikning-
unnar fyrir þetta nú þegar lidna ár
ytri af hendi dárarþús hris fyrri fát-
tækra gjaldkeru Th. Johnsenar samnum
og fullgjörtur að eta öllu fyrir

1859 Desember.

Datum

næstu árslotu, og vonum sjer, at herra be-
jarfógetisins láti sjer hegarhaldid at taka
þetta til greina og gjöra hjer at lietan di
naudsynlegar ráðstafunir. —

No 33

Sil bejar-
fógetans
14/12 59

Í heitritu brjefi til minn J. p. m.
hefur herra bejarfógetans hald samkvam-
ast gjörðabótunn bejarstjórnarinnar og
ráðherrubrjefi 30. júní 1857, at þar er full-
trúi tomt húsmannaanna Jón Þorðar-
son sjer hinn elsti fulltrúanna, þá
munu hann nú eiga at leggja niður
fulltrúa starfa sinn um næstu árslotu,
og at þjóða verði því eytt fulltrúa
úr flokki tomt húsmannaanna um
þeirra ársins, en allt um það talið mjer
at vera þetta mál undir áliti allra full-
trúanna.

Þetta hef er nú gjört á fundi, er
er kvæddi til í dag, og var þar hi mit-
urstatan, at sjer allir fulltrúanna und-
um samhuga at gjalda jákvæða þessu
áliti herra bejarfógetans, en at því effi-
leystu gjört er á fundinum velupfd-
um J. Þorðarsoni að varð um, at sam-
kvamt bejarst. reglug. 9. gr. yrði hann at
vera viðbúinn, at taka þátt í undir-
búningi þjóðskráar og öðru, er dyti at
myrri þessingun tomt húsmannaanna fulltrú-
anna, þve sér sem bejarfógetans kvæddi
hann til fundar í því stýni —